

Ljubi otroci!

Gospod urednik!

Zelo sem se razveselil Vašega pisma, v katerem pravite, da boste prihodnjo številko Angelčka posvetili spominu velikega škofa A. M. Slomška. Prav je tako, saj obhajamo letos 70 letnico njegove blažene smrti. Ker tako častite našega največjega vzgojitelja in mladino ljuba, si boste gotovo prizadevali, da vcepitate pri vsem svojem vzgojnem delu, posebno pa še po Angelčku v srca mladine vse lepe nauke, ki jih je učil in mladini priporočal škof Slomšek!

Pri tej priliki pa bi rad, g. urednik, spomnil na Slomškega mlade čitatelje Vašega lista!

Dve svetinji sta, ki jih naj po Slomškovem nauku mladina posebno skrbno čuva: sveta vera in beseda materina.

Kako lepo pravi Slomšek v svoji pesmi »Slovo Savinjskim planinam« o sveti veri:

V nebesa kažejo mogočni velikani,

V nebesa dvigajmo mi srce in oko!

Slovencem luč naj sveta vera bo!

O ljubezni do materinega jezika pa pravi Slomšek: »Ne sramuj se svojega ljudstva in ne pozabi svojega jezika, ki te ga je naučila tvoja ljuba mati. Beseda materina je živo znamenje materine ljubezni; kdor to znamenje zataji, matere vreden ni!«

Škof Slomšek pa je Vaš, ljubi otroci, posebno rad imel. On je ustanovitelj naše osnovne šole, v kateri se Vi in so se otroci pred Vami učili vsega lepega in potrebnega za življenje. Za otroke je napisal imenitno knjigo »Blaže in Nežica v nedeljski šoli« in mnogo drugih spisov. Povedal je pa tudi, da otroci pri svojem učenju ne smejo pozabiti na Jezusa, nebeškega ljubitelja otrok. Takole pravi: »Kakor pa daje le solnce zemlji toploto in luč, tako daje šoli pravega razsvetljenja in omike pomoč samo Bog — Jezus Kristus, nebeški ljubitelj otrok, — in kakor je bila blagoslovljena hiša Egipčana, v kateri je Jožef gospodaril, tako bo blažena le tista šola, kateri bo Jezus vsakega nauka začetek in konec.«

Slomšek je tudi napisal prelepo pesmico »Veselja dom«, kjer pravi, da je pravo veselje le v nedolžni otroški duši:

Poslednjič veselje šele zasledim,

Na vaško ledinco pridirjam za njim,

Glej, tamkaj z otroki prijazno igra,

Jim kratek čas dela, pri njih je doma.

Skrbite, ljubi otroci, da boste ohranili vedno nedolžnost v svojih srcih!

Slomšek je pa tudi svetniško živel. Hodil je po Jezusovih stopinjah, povsod dobrote deleč: tolažil je žalostne in vsem, ki so bili v stiski, je ljubeče pomagal.

Toda, če hočemo, da bô sv. cerkev Slomškega proglasila za svetnika, da bomo potem tudi Slovenci imeli svojega lastnega zavetnika v nebesih, moramo za to moliti. Radi tega Vas prosim, ljubi otroci, molite goreče in zaupno, da bo ljubi Bog stôril na priprošnjo svojega služabnika Slomškega čudeže, ki so potrebni za proglašenje blaženim in svetnikom! Molite vsak dan sledečo molitev:

Vsemogočni Bog, Oče luči, ki od Tebe pride vsak dober dar, in ki si nam v svojem služabniku škofu Antonu Martinu poslal tolikega učenika in pastirja, usliši naše pobožne molitve in poveljaj ga, da bo pred vesoljno sveto Cerkvijo prištet zveličanim. Po Kristusu Gospodu našem. Amen. Oče naš. Zdrava Marija. Čast bodi.

Vam, gospod urednik, Vašima listoma Vrtnu in Angelčku in vsem mladim čitateljem iz srca podelim svoj nadpastirski blagoslov!

*V Mariboru, dne 24. septembra 1952, ob 70 letnici smrti
A. M. Slomškega.*

Dr. Andrej Karlin, škof.

S. Nescienda:

Škof Slomšek — ljubitelj otrok.

Gotovo zna marsikateri izmed vas, mali čitatelji »Angelčka«, peti pesem »Preljubo veselje, oj kje si doma?« ali pa jo je vsaj že slišal peti. Ali pa tudi veste, da jo je zložil škof Slomšek ravno za pridne šolarje, da bi jim povedal, kako je ljubil nedolžno deco? Saj pravi:

Poslednjič veselje šele zasledim,
na vaško ledin'co pridirjam za
njim.
Glej, tamkaj z otroki prijazno
igra,
jim kratek čas dela, pri njih je
doma.